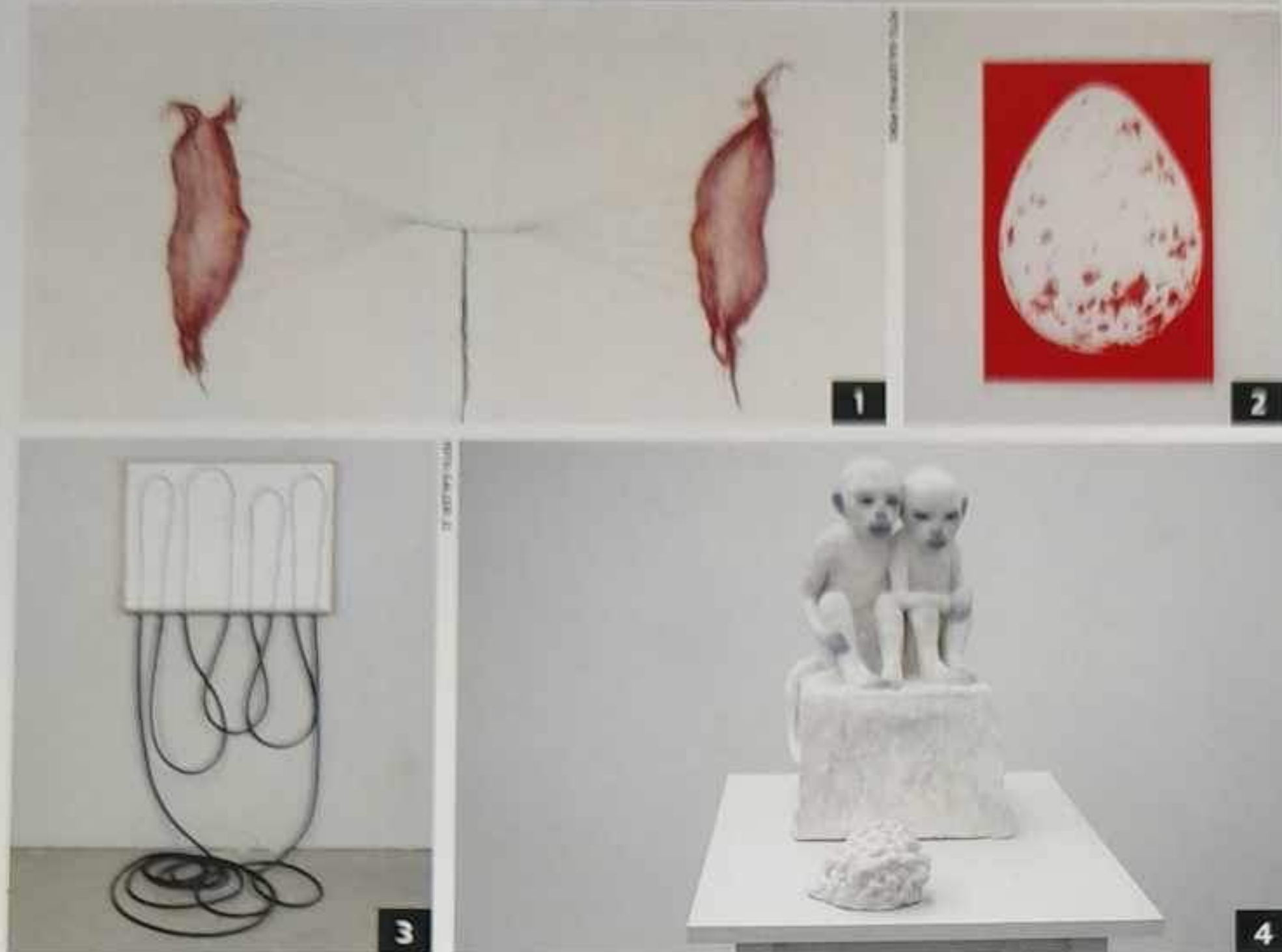

GALLERITIPS 4 UTSTÄLLNINGAR VÄRDA ETT BESÖK

1. Majlis Agbeck, "Dragkampen". 2. Nadja Bournonville, "Egg and feather". 3. Johan Söderströms måleriinstallation "Ouroboros". 4. Bianca Maria Barmens blåfrusna apor.

1 Majlis Agbeck, Bianca Maria Barmen

Galleri Ping-Pong, Stora Nygatan 4, Malmö, t o m 9/3.

Tålmodigt trär Majlis Agbeck nålen genom organzans väv, så transparent att den knappt syns. Ändå fångar hon tillvarons lätthet och tyngd med små, fina stygn. När Malmökonstnären nu återvänder till Galleri Ping-Pong har bilderna vuxit i skala, men den täta koncentrationen är densamma. Med skimrande garn tecknar hon konturer och kroppar av djur och gåtfulla organismer. De långtar, stretar och vändas. Agbeck låter broderigarnet bli en livlina, skyddsline och barriär, ett medel för närhet, dragkamp och distans. Det är fint att se hur hon närmar sig även det abstrakta och okända.

Hos Lundakonstnären Bianca Maria Barmens skulpturer och akvareller i galleriets inre rum råder samma lågmälda koncentration. Som alltid behåller Barmen det vita gipset mässterligt. Dess sköra, lena, vita yta både lockar till beröring och sluter sig hemlighetsfullt mot omvärlden. Helt underbara är de två små blåfrusna apor som sitter ihopkrupna intill varandra på en sockel, med blicken vaksamt riktad mot ett märkligt, svällande objekt. Liksom många av hennes verk utstrålar de en blandning av utsatthet och ömhet, mystik och självklarhet.

2 Nadja Bournonville

"A worm crossed the street", Galleri Format, Claesgatan 14, Malmö, t o m 17/9.

Gigantiska glänsande maskar slingrar i taket hos Galleri Format. I sin utställning "A worm crossed the street" synar Nadja Bournonville människans besatthet av att kartlägga, klassificera och konservera. Miukismaskarna i textil tillhörast de tusentals exemplar

"Allt har en ände, men korven den har två", Peter Johansson.

som ingår i Wiens naturhistoriska museums samlingar, vars äldsta del är daterad till 1700-talet.

Det gör däremot den säregna fauna som Bournonville samlat i en svit svartvita fotografier. Här möts groddjur, sjöstjärnor och ugglor men också urtida varelser. Deras häpnadsväckande, intrikata former påminner om allt det som människan ännu inte vet om planetens oräkneliga arter, både nu levande och försvunna.

Bournonville, som är född 1983 i Vimmerby och verksam i Berlin, visar hon även en serie slående grafiska tryck, video- och textverk men tyngdpunkten är tveklöst fotografiernas sällsamma dragningskraft.

3 Johan Söderström

"Closed circuit", Galleri 21, Rådmanngatan 5, Malmö, t o m 10/9.

Ouroboros är ormen från antikens mytologi som biter sig själv i svansen. Den symboliserar hur allt hänger samman i ett evigt kretslopp: skapelse och förstörelse, ande och materia. Det är den som gett namn åt Johan Söderströms bildserie på Galleri 21, där svarta bränsleslangar ringlar ut ur bildernas ramar. Deras loopade bana fortsätter i målningarnas motiv, som vore de inneslutna i det byggsäckel han använder istället för färg.

Söderström är verksam i Norge och "Ouroboros" är en kommentar till landets oljeindustri och behovet av omställning till förnybar energi. Fast Söderströms formsköna, abstrakta bilder kan även ses i relation till minimalismens och artepovera rörelsens tradition av enkla, billiga material hämtade från vardag och industri. Som konstnären själv påpekar i sina verktexter kan de därtill knytas till allt från immigrationspolitik och språkfilosofi. Det ryms oväntat många bottnar under den vackert slätspacklade ytan.

4 Peter Johansson

"Souvenir", Galerie Leger, Stora Nygatan 53, Malmö, t o m 6/9.

Efter att ha tagit Tomelilla och Olseröds konsthall med storm i sommar, fyller Peter Johansson nu Galerie Leger med sitt universum av itusägade dalahästar, falukorvar och röda stugidyller. Utställningen "Souvenir" är något av en retrospektiv exposé av hans konstnärskap. Glimtar av det smärtsamt personliga skymtar mellan nakna upptåg, fräck humor och en skoningslös drift med såväl kärnfamiljens ideal som nationalismens ikoner. I vanlig ordning balanserar han på randen mellan karneval och undergång, medan de mekaniska skulpturerna obevekligt fortsätter att snurra.

CAROLINA SÖDERHOLM
konstkritiker och konstvetare

RECENSION

"This is not a religion" spelas på Bastionen i Malmö till och med i dag, 2/9, och går sedan på turné.

Sparka eller bli sparkad på?

I dansverket "This is not a religion" lotsar Bobbi Lo Produktion publiken genom hjärntvättens hela förlopp. Gestaltningen är drabbande och effektiv.

sju dansarna an stämning. Alla är lika i homogent rosa kläder i mjuka material. Men precis som i Orwells "Djurfarmen" är somliga mer lika än andra.

En ledare utkristalliserar sig snart, gestaltad med karismatisk kraft av Jan Vesala. Till en början subtilt och omsider allt mer explicit styr han de andra med järnhand. Från sin upphöjda position vid scenens altare vet han mer om världen än de flesta och i en inspelning hämtad från en av filosofen Alan Watts föreläsningar ger han sin bild av människan och existensen.

Vi är alla unika, är budskapet. Udda är bra och samtidigt tycks det som om en i gruppen inte passar in i gemenskapen. En gest från ledaren räcker för att kollektivet ska agera och medan ljuset går från guld till giftigt ärggrönt sparkas mannen brutalt sönder och samman av sina nyss nära och kära. Tjock rök intar rummet och grå serpentin sprider sig som aska över golvet.

Det är ingen religion, sägs det. Och ändå är det till religionen, sekten och längtan efter gemenskap tankarna går. Ett behov så starkt att det under fel förutsättningar förvandlar människor till monster.

Gestaltningen är drabbande och effektiv och obehaget vi erfar som publik blir verkligen extra starkt, just genom de inkluderande gesterna i inledningen. Känslan dröjer kvar att det kunde vara vi där på scenen, som sparkar eller blir sparkade.

Processen är snabb och på bara 45 suggestiva och välkomponerade minuter lotsas vi genom hjärntvättens hela förlopp. I min hand tycks den rosa pappersfjärilen plötsligt besvärande smutsig.

BOEL GERELL

Bildfattare och teaterkritiker

Redan på väg in i Bastionens salong får vi beröm för alltifrån kläder till smycken. Känslan är den av att välkomnas till en fest hellre än en föreställning och med extatiska leenden och positiva exklamationer som "welcome" och "ye"

3

Johan Söderström

"Closed circuit", Galleri 21,
Rådmansgatan 5, Malmö, t o m
10/9.

Ouroboros är ormen från antikens mytologi som biter sig själv i svansen. Den symboliserar hur allt hänger samman i ett evigt kretslopp: skapelse och förstörelse, ande och materia. Det är den som gett namn åt Johan Söderströms bildserie på Galleri 21, där svarta bränsleslangar ringlar ut ur bildernas ramar. Deras loopade bana fortsätter i målningarnas motiv, som vore de inneslutna i det byggs-packel han använder istället för färg.

milj
ner
på r
går
rer

CA
kon

Johan Söderströms måleriinstallation "Ouroboros". 4. Bianca

FOTO: CALLEBERGER

Söderström är verksam i Norge och "Ouroboros" är en kommentar till landets oljeindustri och behovet av omställning till förnybar energi. Fast Söderströms formsköna, abstrakta bilder kan även ses i relation till minimalismens och arte povera-rörelsens tradition av enkla, billiga material hämtade från vardag och industri. Som konstnären själv påpekar i sina verktexter kan de därtill knytas till allt från immigrationspolitik och språkfilosofi. Det ryms oväntat många bottnar under den vackert slätspacklade ytan.

den har

historiska
äldsta del

nom ny
hela fö
stalt ni
bande

DANS

This is

Koreograf
Michael T
Hans-Ole
Sámal Bl
Theo Joh
Autio, Ma
sala, Vikt
Stemerdi
Michael T
Bobbi Lo
bete me
Bastione

■ En m
faller p
och ge